

Fanmail.

Serenity was een klein schip, het kleinste van de Survivor vloot. Ze bood normaal gezien ruimte voor zo'n negen personen en wellicht nog meer als nodig was, maar nu leek het voor de overgebleven Survivors van Team Serenity aan boord een heel ruim schip. En dat terwijl ze gedacht hadden dat het best druk zou worden. Maar toen wisten ze nog niet dat de Organisatie besloten had om de oorspronkelijke bemanningen thuis te laten.

Jadzia lag in haar 'kooi' en moest inwendig grinniken toen ze teruggedacht aan het moment dat captain Malcolm Reynolds dat te horen kreeg. De Organisatie had via Tom verzoeken gedaan aan een klein eskader Starfleet schepen om de oorspronkelijke bemanningen op te pikken en naar Risa te brengen. De USS Defiant had de bemanning van Moya opgehaald, de USS Enterprise-D was Voyager langs gegaan en op haar 'eigen' Serenity was de bemanning opgepikt door James Kirk en zijn Enterprise (no bloody, A, B, C or D). Mal had in het begin gefoeterd, maar Jim had hem een kroegentocht op Argelius II beloofd, dus dat ging gewoon goed komen. Maar nu werd het schip leger en leger. Eerst was de holografische Doctor weggestemd, en daarbij haar enige mede Starfleet deelnemer en vervolgens was Apollo van Serenity vertrokken.

Degenen die ze nog over had waren de onsterfelijke Methos, een intrigerende man duizenden jaren ouder dan haar symbiont, en de mysterieuze en gevaarlijke vampier vrouw Drusilla, en die wars een stuk jonger dan haar symbiont.

Het deed de mooie Jadzia goed dat diverse NKSF'ers campagnes voor hen voerden. Aan boord van Serenity was er nu geen enkel Team lid meer zonder campagne.

En het leverde ook echt fanmail op!

Vanuit diverse hoeken en gaten van het SF Omniversum kwamen er berichten binnen van diverse fans die hen steunden. En sommigen waren héél beroemd! Deels was dat natuurlijk omdat deze beroemdheden zelf aan latere edities van NKSF Survivor wilden meedoen, maar toch was het grootste gedeelte van de fanmail oprecht te noemen.

En alsof ze de duvel op de staart trapte hoorde ze ineens teamlid Methos een mededeling doen over de intercom: "Attentie Dax en Dru, willen jullie onmiddellijk naar de brug komen? Er is weer fanmail!" Met een blij gezicht veerde Jadzia overeind en rende naar

de brug alwaar ze bijna opbotste tegen Drusilla die, om activatie van haar chip te voorkomen, haar even voor liet gaan.

Methos glimlachte fijntjes toen de twee schoonheden zich naast hem nestelden.

"Drusilla," zo begon hij, "het eerste bericht is voor jou bestemd."

Dru glunderde en klapte in haar handen. " Misschien is het wel mijn schimmeldemon!"

Dax en Methos keken haar even schuin aan en daarna naar elkaar.

Beiden besloten maar niet te vragen wat Dru nu precies bedoelde.

Ze waren bang voor het antwoord.

Methos schudde zijn hoofd en activeerde de videoboodschap.

Dru's ogen sperden wagenwijd open toen ze Spike zag op het beeldscherm.

Captain Peroxide grijnsde breeduit en zei: "Zo, Dru, ze hebben je eindelijk kunnen strikken voor Survivor. Goed zo meid! Zet hem op en laat zien wat je kunt! Ik heb zelf destijds heel veel plezier beleefd en..." Zijn gelaatsuitdrukking werd serieuzer toen hij zijn zin vervolgde: "En als je eenmaal het achter de rug hebt, natuurlijk als winnares, overweeg dan je ziel terug te laten zetten. Het is bijzonder lastig, maar het is ook aan het einde de moeite waard. Spike out." Het scherm ging op zwart.

Drusilla gromde vervaarlijk en zette haar demonische gelaat op. Jammerend zei ze: "Arme Spike, eerst zo'n chip, toen de affaire met die Slayer en nu is hij helemaal bedorven door die rotziel!"

Jadzia legde troostend een arm om haar schouder en zei: "Jammer voor je Dru. Je geeft nog steeds om hem zie ik." Drusilla's gezicht werd weer menselijk en keek naar de grond. Haar zwijgen sprak boekdelen. Spike was immers haar 'project' geweest. Haar persoonlijke held en minnaar. Maar goed, water onder de brug. Er waren genoeg jonge mannen om te *siren*.

Ze zette dapper haar demonische gezicht weer op en zei op serieuze toon: "Ik heb Spike lang geleden uit mijn hart verbannen."

Iets luchtiger vroeg ze: "Hoe zit het met jullie? Ook fanmail? Natuurlijk niet zo veel als ik altijd krijg." Ze grijnsde eventjes, hetgeen haar vampiergelaat nog demonischer maakte dan het al was.

Jadzia fronste even toen ze de lijst bekeek en opende het bovenste aan haar gerichte bericht.

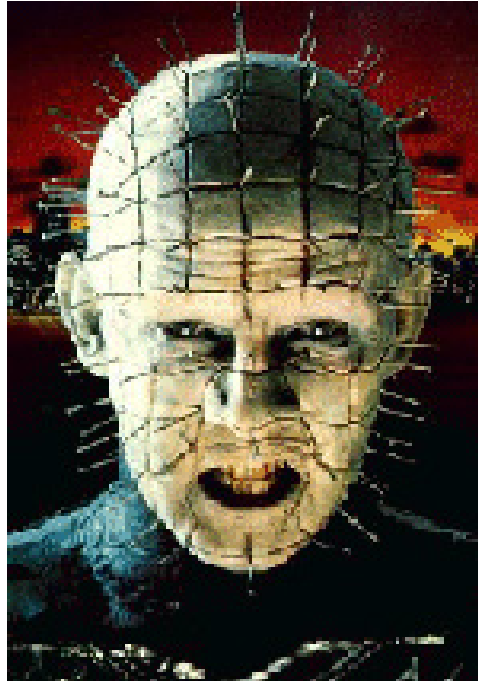
Ze vroeg: "Wie is captain Elliot Spencer?"

Nieuwsgierig activeerde ze het bericht en Team Serenity zag plotseling een bleek uitziende kale man die spijkers in zijn hoofd had zitten. Hij maakte een rigide indruk en keek haar dreigend aan.

Methos schudde zijn hoofd en vroeg: "Is dat Jack Spijkerman?"

Drusilla schudde haar hoofd en likte haar lippen in vervoering. Haast fluisterend zei ze: "Dat is het hoofd van de Cenobite demonenclan. Zijn naam is Pinhead." Ze draaide zich naar Jadzia en met ontroering in haar stem zei ze: "O, ik wist niet dat je zulke goede connecties had Jadzia!"

Jadzia Dax haalde haar schouders op en luisterde wat Pinhead te zeggen had.

De demon leek haar vurig aan te kijken en zei: "O, Joey, ik heb je zulke verrukkingen beloofd! Het wordt tijd dat ik je..." Dax haalde haar neus op en wiste het bericht. "Niet mijn type."

Ze wendde zich tot Methos en vroeg: "Hoe komt het dat hij me met 'Joey' aansprak?"

Dru was degene die antwoordde. Met een inmiddels weer menselijk gezicht zei ze: "Hij bedoelt Joanna Summerskill. Jij schijnt nogal op haar te lijken."

Methos bromde even iets onverstaanbaars en zei: "Kennelijk zijn een aantal sites ter ere van ons niet helemaal juist gezien door wezens als Pinhead. Ze zagen wel je beeltenis, maar niet je naam."

Hij snoof eventjes en zei: "Mij zal natuurlijk niet zoiets overkomen. Ik ben Methos. Ik ben uniek."

Met een air van zelfgenoegzaamheid activeerde hij een bericht dat voor hem bestemd was.

Op het beeldscherm verscheen een Jaffa in het uniform van Stargate command. Op zijn voorhoofd droeg hij het embleem van Apophis.

Teal'c's ogen leken Methos te doorboren en dreigend zei hij: "Tanith! Ik zweer dat ik je zal krijgen! Je zult je lot niet ontlopen!"

Methos knipperde verbaasd met zijn ogen. "Tanith?"

Dax en Dru keken elkaar grinnikend aan. Dru imiteerde Methos spottend met: "Mij zal natuurlijk niet zoiets overkomen." Dax vulde aan met: "Ik ben Methos. Ik ben uniek!"

Beide dames schitterden het uit.

Methos nam de spot als een man en lachte volop met hen mee.

Nog na hikkend zei hij: "Ik zal alle tekst berichten naar jullie kooien toesturen, en..." hij hield even in toen hij merkte dat er nog één videobericht over was.

"Er is nog een bericht. En het is voor jou Drusilla. Het is afkomstig van..." Verbaasd gingen zijn wenkbrauwen omhoog: "Van de maan?"

Drusilla keek hem aan met een mengeling van blijde verwachting en verbazing.

Dax vroeg nieuwsgierig: "Misschien van Romero?"

Nu was Methos weer verbaasd: "Romero?"

Dax knikte: "Weet je nog dat Voyager die duplicaat Aarde tegenkwam met al die zombies?"

Bij het woord 'zombies' trok Dru even een vies gezicht en haalde haar neus op.

Methos begreep wat Dax bedoelde: "Ze noemden de maan van de planeet George dus 'Romero'? Nee, ik denk niet dat het van die maan afkomstig is. Maar je kunt daarvan niet zeker zijn. De tijd zal het uitwijzen."

Hij stelde Dru's geduld niet langer op de proef en activeerde het bericht.

Op het scherm verscheen een blanke man van middelbare leeftijd in een soort pyjama-achtig uniform. Naast hem stond een vrouw met blond haar. Kennelijk een echtpaar of zo.

Ze hadden hun armen om elkaar geslagen en lachten hen vanaf het beeldscherm toe.

De man zei: "Ik ben Commander John Koenig en dit is doctor Helena Russell van maanbasis Alpha. Wij willen hierbij...."

Het scherm ging op zwart. Kennelijk was de boodschap toch verminkt gearriveerd.

**Dax en Methos keken elkaar aan.
Alpha?**

Drusilla begon te beven en stamelde: "Papa? Mama?"